

Reëel plan voor bouw Maliebaan op info-dag

ANGEREN - Het bedrijf SamenBouwen toont op 26 mei een concreet bouwplan voor zes of zeven woningen op de Maliebaan, het kermisterrein, in Angeren.

Dat plan is samen met Strijdbaar Angeren in gang gezet en kan op medewerking rekenen van de gemeente Lingewaard. Het is een plan voor zogeheten collectief particulier opdrachtgeverschap (cpo), waarbij mensen die willen bouwen in vereniging de opdracht geven voor de bouw. Tijdens de presentatie op die informatieavond is ook het kostenplaatje voor iedereen in te zien. Strijdbaar Angeren hoopt op 26 mei vanaf acht uur 's avonds in het dorps huis van inwoners van Angeren te horen wat de behoefte is aan nieuwbouw in het dorp. Als er belangstelling is voor bouw aan de Maliebaan, kunnen spijkers met koppen worden geslagen en kan de bouw snel van start. Tegelijkertijd wordt een grove schets gepresenteerd voor woningbouw op Muijland, gelegen tussen Kampsestraat en Lodderhoeksestraat. „Ook over dat plan heerst een positieve grondhouding bij het Lingewaardse college

van burgemeester en wethouders”, zegt Rob Harmsen van Strijdbaar Angeren. Er is voor dat plan nog geen financier gevonden, maar Harmsen hoopt wel op animo voor bouw vanuit het dorp. Hij zegt blij te zijn met de medewerking die het college van Lingewaard geeft aan het bouwplan voor de Maliebaan. „Voor particulier opdrachtgeverschap kun je subsidie krijgen bij de provincie, maar je hebt dan wel eerst goedkeuring nodig van de gemeente.” Voor de gemeente zit er wel een negatieve financiële consequentie aan de medewerking aan de bouw. Ze is eigenaar van de grond en verwacht dat de verplaatsing van de kermis naar een andere plek en de kosten voor het bouwrijp maken niet zullen opwegen tegen de opbrengsten van de verkoop van het huidige kermisterrein.

► **Strijdbaar Angeren wil op Maliebaan snel aan de slag en hoopt op animo voor bouw op Muijland**

Poll: overlast drugs en jeugd wisselend ervaren

BEMMEL/ELST - De overlast die hangjongeren en drugs veroorzaken, worden zeer wisselend door de lezers ervaren. De politie registreerde over 2014 een toename van dergelijke meldingen. Van de 220 reageerders op onze internetpeiling is 29 procent het daar mee eens. Zij merken duidelijk een overlasttoename. Nog eens 27 procent is van mening dat het voorkomen van het gebruik van drugs een hoge prioriteit moet hebben. Daar staat tegenover dat 22 procent van de respondenten vindt

dat de problematiek overdreven wordt en iedereen in zijn of haar jonge jaren wel eens wat ondeugends of hinderlijks heeft gedaan. En eveneens 22 procent meent dat er veel ernstigere vormen van overlast en criminaliteit zijn waar de politie zich nadrukkelijker mee bezig zou moeten houden. De volgende poll gaat over het fiets- en voetveer over de Rijn bij Heteren.

dg.nl/betuwe
dG Wat vindt u?

WEDEROPBOUW

Naar school in de overvolle bellebussen

Wat troffen Betuwnaren aan toen ze in 1945 terugkeerden naar hun dorpen? Deel 4: scholen en vervoer

door Lisette Wouters

ELST / BEMMEL - Jonge Betuwnaren doken niet direct de schoolbanken in, toen zij in de lente van 1945 thuishkwamen. „De eerste maanden konden we nog niets doen”, vertelt Tineke Maats (1922) uit Zetten. Na de oorlog gaf ze les op de protestantse Christine Hermine school in Zetten, ook wel de vakschool genoemd. Er zaten leerlingen vanaf 12 jaar. „Van de keukens tot het handenarbeidlokaal en het naailokaal, alles was kapot, nat en vies. Het water had 50 centimeter hoog gestaan. De zomer stond dus in het teken van poeten, wat niet gemakkelijk was met koud water en surrogaatzeep. Eind 1945 zijn de eerste klassen weer begonnen. Schoon was het toen nog niet. Het bleef nog lange tijd een troep. Er waren ook maar weinig leerlingen. We hadden niet veel materialen en alles was nog op de bon. We konden dus alleen koken met ingrediënten waar we bonen voor hadden. Dat ging overigens prima. Het opknappen ging in fasen. In 1946 werden er nog servetjes over de gaten in de muur geplakt. In de jaren die volgden werd er telkens weer een stukje opgeknapt.”

► **Tineke Maats uit Zetten**

► **Leerkrachten eisten niet veel op de school van Evert Stunnenberg. Soms werd de hele middag gevoetbald**

Op basisscholen in de regio was de situatie vergelijkbaar. „Een jaar lang had ik geen onderwijs gehad, toen ik in september 1945 voor het eerst weer naar school ging”, vertelt Evert Stunnenberg uit Elden, toen 9 jaar oud. „De christelijke school waar ik op zat was verwoest, dus we werden ondergebracht in twee lokalen van de rooms-katholieke school. Er werd een klein beetje geleerd, maar de leerkracht stelde geen hoge eisen. Soms werd er de hele middag gevoetbald. Er waren ook nog niet veel leerlingen.” In Zetten was dat net zo, herinnert Daan Viergever zich, ook 9 jaar oud toen. „Ik had flink wat lesstof gemist. Toch ging ik gewoon door naar de volgende klas. We zaten met een paar klassen bij elkaar en kregen alleen de basissvakken: rekenen, taal, lezen en schrijven. Pas veel later werd ook weer aardrijkskunde en geschiedenis gegeven. Het was allemaal heel primitief in het begin. We schreven vooral rekensommetjes over van het bord, want er waren bijna geen leermiddelen. De boeken die er wel waren, waren aangetast door het water. Ik weet nog dat de bladzijden van de schriftjes aan elkaar geplakt zaten.”

Daar moest dan ook zuinig mee omgegaan worden, blijkt uit een herinnering van Evert Stunnenberg. „Toen ik een keer vergat de bovenste regel te gebruiken, kreeg ik meteen een standje.” Vervoer om op school te komen was er ook niet. Dat ging vaak te voet. Stunnenberg: „Een jaar na terugkomst ging ik naar een school in Arnhem-Zuid. Daar moest ik maandenlang vanuit Elden naartoe lopen. Op een gegeven moment heb ik een fiets in elkaar gezet van een paar gevonden resten. „Toen ik een keer vergat de bovenste regel te gebruiken, kreeg ik meteen een standje.”

De wegen waren overigens ook niet in een goede conditie om overheen te rijden. „Die zaten vol

► **Evert Stunnenberg uit Elden**

granaatinslagen”, vertelt Daan Viergever. „Soms werden er zandzakken in die gaten gegooid, maar dan was het nog steeds een groot gehobbel. Pas in 1946 kwam het herstel van de straten op gang.” Het was dan ook niet bepaald druk op straat de eerste jaren na de oorlog. Stunnenberg: „Er reden enkele fietsers en af en toe kwam er een paard met wagen voorbij. Dat was de bakker of de melkboer. We konden dus gewoon op straat spelen, hoepelen, tikkertje spelen, tollen of voetballen met een tennisbal.” Bussen waren in de oorlog allemaal in beslag genomen door de Duitsers, weet Daan Viergever. „De garages waren leeggeroofd tij-

dens de wilde dagen in '44, toen de Duitsers bussen nodig hadden om weg te komen. Eind 1945 gingen de eerste noodbussen rijden, in de volksmond bellebussen genoemd. Een paar keer per dag reden ze vanuit Andelst naar Arnhem of Nijmegen. De bellebus was een soort vrachtautootje (vroegere brandweertjes uit Londen) met houten banken en zonder ramen. Officieel pasten er zo'n

► **Daan Viergever uit Zetten**

achtien personen in, maar de bussen zaten altijd overvol. Mensen zaten op het spatbord voorop naast de motorkap of stonden op de treeplanken. Zo ging het tot de zomer van 1946. Toen gingen de eerste gewone bussen weer rijden.” Behalve naar school gaan, bestond het dagelijks leven van jonge Betuwnaren na de bevrijding gewoon uit spelen. „Ik was een jongen van 10. Wij speelden gewoon verder toen we terugkwamen”, vertelt Daan Viergever. „We klommen in omgevallen en

► **Kate van de Pol uit Andelst**

we het allemaal heel avontuurlijk. Je moest natuurlijk wel uitkijken voor landmijnen, want die konden nog overal liggen. In de zomer kwam de padvinderij ook weer op gang, dat was voor die tijd verboden door de Duitsers.” Waar de jonge kinderen weer terug naar school gingen, ging de oudere jeugd na de oorlog wer-

ontwoorde bomen, die voor ons spannende klimrekken vormden. We speelden soldaatje en gingen zelfs op zoek naar het achtergebleven kruik om daar een lucifer bij te houden. Eigenlijk vonden we het allemaal heel avontuurlijk. Je moest natuurlijk wel uitkijken voor landmijnen, want die konden nog overal liggen. In de zomer kwam de padvinderij ook weer op gang, dat was voor die tijd verboden door de Duitsers.” Dit is het vierde en laatste deel van een serie over de tijd na de bevrijding.

► **Leerlingen van de christelijke school in Elden in 1945, met rechts op de tweede rij van boven Evert Stunnenberg. foto Evert Stunnenberg**

COLOFON

Krant niet ontvangen? Onze excuses. Meld het via dg.nl/service. Vragen? Bel: 088 01 39950.

Hoofredacteur: Ad van Heiningen
Chef nieuws: Michiel Willems

Editie Betuwe
Mercatorweg 28,
Postbus 9500,
6800 KX Arnhem

Telefoon: 0481-371510
Email: redactie.betuwe@gelderlander.nl
en sport.betuwe@gelderlander.nl
Internet: dg.nl

Redactie: Karin Mulder (teamleider, 0481-371510), Joris van Egmond, Bernardo van Hal, Job van der Meer, Rob van der Velden

Redactie sport:
Pouw Jongbloed (teamleider, 026-3579762), Gerard Borgman, Marco Houterman, Pim Roelofs

Media-advies en verkoop
Tel: 088-0139991
Email: advertieren.gelderland@wegenermedia.nl

Advocaat vraagt Belastingdienst om compensatie voor Huissens gezin

door Job van der Meer

HUISSEN - Patricia Saenen en Michael Bekink uit Huissen krijgen hulp van een advocaat. Het stel met twee dochters is door een fout van de Belastingdienst zo diep in de schulden geraakt dat hun hypotheekverstrekker op het punt staat hun huis te verkopen.

Bart Vliex van Brunet Advocaten uit Nijmegen heeft inmiddels de Belastingdienst aangeschreven en vraagt financiële compensatie voor het gezin. Na een faillissement van Bekink's bedrijf werden Saenen en Bekink

eind 2008 door de rechter schuldenvrij verklaard. Toch verrekende de Belastingdienst de oude schulden met de hypotheekrente-afreken van hun net gekochte huis. Een jaar later erkende de Belastingdienst de fout en betaalde tot eind 2010 in termijnen terug. Maar het leed was toen al geleden. De schulden waren al zo hoog opgelopen dat ze tot nu toe nauwerken. Een advocaat kan het stel niet betalen. Bart Vliex accepteert achterafbetaling. Hij heeft, naast de Belastingdienst, ook de stichting Waarborgfonds Eigen Woningen aangeschreven. Die compenseert via de

Nationale Hypotheekgarantie de hypotheek die het stel niet meer kan opbrengen. Volgens Saenen heeft de voor verkoop ingeschakelde makelaar geadviseerd het waarborgfonds in te lichten zodat die mogelijk iets kan doen voordat de hypotheekverstrekker het huis Maar het leed was toen al geleden. De schulden waren al zo hoog opgelopen dat ze tot nu toe nauwerken. Een advocaat kan het stel niet betalen. Bart Vliex accepteert achterafbetaling. Hij heeft, naast de Belastingdienst, ook de stichting Waarborgfonds Eigen Woningen aangeschreven. Die compenseert via de

HUISSEN

Focuz TV vraagt kort na start alweer faillissement aan

Focuz TV, dat inmiddels de naam had veranderd in Focuz TV13, vraagt het faillissement aan. Dat bevestigt Peter Vlug, eigenaar van de oorspronkelijk Achterhoekse en Liemerse tv-zender. „Het is niet gelukt de benodigde omzet uit reclamegelden te genereren”, zegt Vlug, die de zender in de zomer van 2014 (ook al uit een faillissement) overnam. „Slechts enkele klanten zagen mogelijkheden, maar die wilden pas vanaf komende september adverteren. Ik kan het niet langer financieren.”

De faillissementsaanvraag volgt een maand na de overname van de Huissense zender TV13 door Vlug. Hij nam vier redactieleden over (die nu hun baan kwijt zijn) én de licentie om uit te zenden via UPC. Dat laatste was belangrijk, omdat Focuz TV die licentie bij het faillissement in de zomer van 2014 was kwijtgeraakt. „Dus we hebben nu een bereik van één miljoen aansluitingen. Maar het lukt niet het medium interessant genoeg te maken voor adverteerders. Dan moet je je verlies nemen.”

ELST

Landerij De Park hoopt op donatie

Landerij De Park (voorheen Boerderij Lingezege) is in de race voor een donatie van 25.000 euro van verzekeraar Univé. Die schenkt jaarlijks een geldbedrag aan een goed doel. Uit ruim honderd aanvragen is Landerij De Park doorgedrongen tot de acht genomineerden. Als de donatie verkregen wordt, gaat de tussen Elst en Arnhem-Schuytgraaf gelegen Landerij een bijenstal voor tien bijenvolkeren opzetten. Het publiek kan tot 12 juni meestemmen over de donatie, via de site stichtingvoorelkaar.nl/elst.

Overbetuwe buigt zich later over brandweer

vervolg van pagina 25

De Lingewaardse gemeenteraad wil in elk geval dat bij doortrekking van de A15 de dekking van het hulpverleningstoestel opnieuw wordt bezien. In de voorgestelde herverdeling wordt volgens de raad onvoldoende rekening gehouden met het toenemende vervoer op de Betuweroute en de ligging van Lingewaard tussen twee rivieren die hulpverlening van elders kan vertragen. Problemen voorziet de raad ook in de voorgenomen vermindering van het aantal oefenavonden. Al-

waarborgt de veiligheid van de burger. De opgelegde vermindering van oefenavonden zou bovendien demotiverend werken op de brandweerlieden. De Overbetuwe politiek discussieert pas op 2 juni over de brandweerplannen. Het college van burgemeester en wethouders lijkt vooraansloeg akkoord te gaan met de voorstellen. In Overbetuwe zouden de post Elst een tankautospuit en de post Heteren een boot moeten inleveren. Dit kan nog wel politieke strijd opleveren. De regionale brandweerorganisatie wil op 24 juni definitieve be-

